

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι ..... Δρ. 8  
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ..... Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτισις ἀπευθύνεται:

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάλακην  
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»  
Ἀθήνας

**Ἐφ' ὅσον,** τῆς ἐξελιζομένης τοῦ Κρητικῆς καὶ ζητήματος προχωροῦσας, κατὰ φανερὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ λύσις του, ἐξαπορριπτομένη καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῆς θελήσεως τῶν τεσσάρων προσταγμάτων Δυνάμεων, ἀδύνατον εἶναι νὰ κατὰστῇ ζήτημα μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα ἐπὶ τοσοῦτον ἡ πολιτικὴ τῶν Νεοτούρκων ἀπογομυνῶνται καὶ ἀποβάλλει τὰ προσχήματα, δι' ὧν ἐζήτει νὰ καλυφθῇ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνθελληνικότητά της πρὸς βλαπτομένην δὴθεν τὴν Κρήτην καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ὀθωμανικὰ δικαιώματα ὡς λόγον δυσχερείας καὶ ἐρεθισμοῦ αὐτῶν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὡς ἀρχήθεν, ἅμα τῇ ἀντικηρύξει τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος, μόνον ἡμεῖς μετὰ τὸν ὅλον σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὑπεστηρίξαμεν, οἱ δημιουργοὶ τοῦ Συντάγματος Νεότουρκοι, οἵτινες ἐν τῷ σωβινιστικῷ ἀνθρωπισμῷ τῶν δὲν εἶχον ὑπολογίσει τὰ ἀνυπερβλήτα προσκόμματα, καθ' ὧν ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ συνταγματικῶν θεσμῶν ἐν Τουρίᾳ ἤθελε προσκρούσει, ἐνόησαν ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων αὐτῶν ὅτι ὁ ἐξοθωμανισμὸς τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους δὲν εἶναι πρᾶγμα τόσον εὐκόλον, ὅσον εἶχον φαντασθῇ καὶ ὅτι αἱ κατοικοῦσαι τὴν Τουρίαν πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροὶ μὴ ὀθωμανικὰ ἐθνικότητες, μετὰ τῶν ὁποίων πρωτεύει ἡ Ἑλληνική, θ' ἀντέτασσον ἀκατανίκητον ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐξοθωμανισμοῦ τῶν, ἀπεφάσισαν νὰ συντρίψωσιν αὐτὰς τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ἔθνος εἶναι ἡ σημαντικωτέρα καὶ ὑπὸ ἐποψίν πληθυσμοῦ καὶ ὑπὸ ἐποψίν ἀναπτύξεως, οἰκονομικῆς τε καὶ δικαιοδικῆς, καὶ ὡς τούτου τυγχάνει ἡ μάλλον ἐπικίνδυνος δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὰς παραβάσεις ιδέας τῶν, ἀπεφάσισαν νὰ σκέπτωνται ἐναρξίν τοῦ ἐξοντωτικοῦ τῶν ἔργου ἀπ' αὐτῆς. Τὸ Κρητικὸν λοιπὸν ζήτημα τοῖς ἐχρησίμευσεν ὡς ἀπλὴν πρόσχημα διὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ ἀγώνος τῶν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅταν δὲ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης ἀρθῇ τελείως ἀπὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ ὀρίζοντος ὀριστικῶς διευθετούμενον ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ὁ κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμὸς θέλει ἐξακολουθήσῃ ἀμείωτος ἐκ μέρους αὐτῶν, καὶ μετὰ περισσοτέρου ἰσως πείσματος ἢ ποῖν. Διότι διὰ τῆς καταδιώξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ διπλοῦν ἐπιδιώκουσι σκοπὸν ἅφ' ἐνὸς ἐξυπηρετοῦσι τὴν ιδέαν τοῦ ἐξοθωμανισμοῦ τῶν κατοικουσῶν τὴν Τουρίαν φυλῶν, καὶ ἅφ' ἑτέρου στρέφουσιν, ὡς νομίζουσι, τὸ ρεῦμα τῆς τουρκικῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀποσοδοῦσιν οὕτω τὴν τόσον δι' αὐτοὺς ἐπικίνδυνον ἐξέγερσιν τῶν ἀντιδραστικῶν καὶ ἀπολυταρχικῶν στοιχείων, ἥτις εἶναι λίαν ἰσχυρὰ καὶ ἐπιφοδὰ.

Οὐδεὶς λοιπὸν ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ πλανᾶται τοῦ λοιποῦ πιστεύων, ὅτι ἡ ὀριστικὴ διευθέτησις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὅταν ἐπέλθῃ θέλει ἄρει πᾶσαν ἀφορμὴν παρεξηγήσεων μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρίαν καὶ θέλει ἀποκαταστήσῃ φιλικὰς ὡς πρότερον καὶ ἐγκαρδίους τὰς σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν. Διότι, ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος μόνον θέλει ὑπάρχει εὐχρινὴς πρὸς τοῦτο προσπάθεια. Οἱ Νεότουρκοι ὅμως δὲν θὰ σκέπτωνται οὕτως. Ἀλλ'

ἐξακολουθοῦντες τὸν κατὰ τοῦ ἐν Τουρίᾳ Ἑλληνισμοῦ ἐξοντωτικὸν ἀγῶνά των, θὰ θεωρῶσι τὴν Ἑλλάδα ὡς ὑποπτον, ὡς ἐχθρὸν τρόπον τινά, μεθ' ἧς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαλλαχῶσι. Δύνανται νὰ συνάψωσι σχέσεις φιλικωτάτας μεθ' οὐδὲν ἄλλου Κράτους τοῦ Αἰμοῦ, οὐχὶ ὅμως μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην ἀποβλέπουσιν ἐξ ἐκτομύρια Ἑλλήνων βιούντων ἐν Τουρίᾳ καὶ καταπιεζομένων παντοιοτρόπως πρὸς ἀποπνιγμὸν τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεώς των.

Ὅποιοις κινδύνους διὰ τὸ μέλλον ἐγκυμονεῖ ἡ τοιαύτη τῶν Νεοτούρκων πολιτικὴ, περιττὸν εἶναι νὰ εἴπωμεν. Φαίνεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κατήντησαν νὰ θεωρῶσιν ἀδύνατον τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἔργου τῶν ἄνευ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μόνον δὲ ὅταν οἱ Νεότουρκοι ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς ἐν Τουρίᾳ πολιτικῆς σκηνῆς, εἶναι ἐλπίς ἴσως νὰ ἐπανέλθῃ σχετικὴ τις ἡρεμία καὶ γαλήνη ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Εἶνα ἄληθές, ὅτι ὁ ἀστὴρ αὐτῶν δὲν φαίνεται νὰ μεσουρανήσῃ πλέον, καὶ ὅτι διόλου ἀπίθανον δὲν εἶναι ἡ ἀντίδρασις νὰ ὑπερισχύσῃ ἡμέραν τινα παρὰ τὰς ὀχθὰς τοῦ Βοσπόρου καὶ νὰ τοὺς σαρῶσῃ. Ἀλλὰ ἡ κατὰστασις τῶν πνευμάτων ἐν τῇ γείτονι ἐπικρατείᾳ εἶναι τοιαύτη, καὶ ἡ ἀντίθεσις τῶν παντοειδῶν συμφερόντων τόσον ἰσχυρά, ὥστε καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν ἡ τυχὸν ὑπερίσχυσις δὲν δύναται οὔτε διαρκῆς οὔτε βεβαία νὰ εἶναι, οὔτε ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι ἡ προτέρα ἡσυχία καὶ γαλήνη θὰ ἐπανέλθῃ ἀκεραία καὶ μόνιμος τοῦ λοιποῦ, ὑπὸ οἷον δὴποτε κόμμα εἰς τὸ δεινῶς κλονισθὲν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους πολιτικὸν ἔδαφος τῆς Τουρίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καθήκον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς τε παρούσης καὶ οἷας δὴποτε διαδεχθῆσόμενης αὐτήν, εἶναι νὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι δυνατόν ἡ Ἑλλάς νὰ ἐξαναγκασθῇ προσεχῶς εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ὅλων πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων κυβερνωμένην ἢ τρομοκρατούμενην καὶ παρασυρομένην Τουρίαν, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἐθνικὸν ἐξοπλισμὸν μεθ' ὅσης δύναται ταχύτητος. Καὶ ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ σύνταξις τῆς χώρας ἡμῶν εἶναι τοσοῦτον περισσώτερον ἀναγκαῖα ἐν τῷ μέλλοντι, καθ' ὅσον εἶναι καὶ τὸ μόνον μέσον δι' οὗ εἶναι δυνατόν ν' ἀποφύγῃ τὴν πολεμικὴν σύγκρουσιν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ γείτονες ἡμῶν θὰ ἦσαν πολὺ μετριοπαθέστεροι ἀπέναντι ἡμῶν ἐὰν ἐγίνωσκον ὅτι μία εἰσβολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι πρᾶγμα εὐκόλον.

## ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν.— Ἡ ἀσφάλεια καὶ αἱ καταδιώξεις τῶν κομμουνιστῶν.— Φόνος Σκουμπραίων καὶ Μπατάσων.— Εὐγε εἰς τοὺς παλληκαράδες!— Ἡ ὁργὴ τούρκων καὶ Ρωμούνων.— Ἀπειλαὶ τούρκων.— Ὁ Μητροπολίτης Παρμυθίας ἱερὸς μεταπιδέμενος— Λύπη τῆς ἐπαρχίας.— Οἱ ἰσκαριῶται.

Ἰωάννινα, 7 Ἰουνίου 1909.

Ἐπὶ τέλους γῆν ὁρῶμεν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ καταιγὶς τῆς λαϊκῆς ὁργῆς δὲν ἐσαρώσεν, ὡς ἀνεμένετο, ἐντελῶς τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου, ἥτις ἀπὸ 15ετίας συνεχῶς ἐμόλυνε

καὶ μολύνει τὸ πᾶν ἐν τῇ ἀτυχεῖ ταύτῃ πόλει, ἀλλ' ἐγένετο τὸ πρὸς τὸ σωτήριον τοῦτο σάρωμα πρῶτον βῆμα, τὸ ἐγγυώμενον τὴν τελείαν ἀπολύμανσιν καὶ ἐξυγίανσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινοτικῶν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός! Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σημερινῆς ψηφοφορίας κατέδειξεν ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῶν δικαιοῦχων αὐτοῦ πολιτῶν παλαιῶν καὶ νέων ἤρχισε νὰ συναισθάνηται τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ θέσιν καὶ νὰ μὴ ἀγῆται καὶ φερῆται, ὡς μέχρι τοῦδε, δίκην ἀγέλης τινὸς ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτηδεῖους τούτους ἀκριβῶς ἔδωκε τὸ ἀρμόζον μάθημα. Δὲν ἐλείψαν βεβαίως οἱ κατατυχεῖς ἐξορκισμοὶ τῶν ἀγυρτῶν, δὲν παρελείφθησαν πᾶσαι αἱ δελεαστικαὶ ὑποσχέσεις περὶ παροχῶν καὶ ὠφελιμάτων, δὲν ὑστέρησαν αἱ ἀπόπειραι πρὸς ἐξαγορὰν συνειδήσεων ἀπλοικῶν Ἰωαννιτῶν ἢ καθαρμάτων κοινωνικῶν ἀπεμπολούντων τὸ πᾶν καὶ τοικῦτα ἐξηγοράσθησαν διὰ τοῦ ἱεροῦ χρηματός τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, ὅπως διὰ τῆς ἀτιμωτικῆς αὐτῶν ψηφου ὑποστηρίχθωσιν οἱ γνωστοὶ ἀποτρόπαιοι λυμεῶνες τῆς πατρίδος. Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν συνήφθη δεινῶς καὶ πεισματώδης μετ' ἀγωνίας δὲ ἀνεμένετο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νίκης ὑπὲρ τῶν ὑποσχομένων νὰ ἐπαναφέρωσιν ἀνόρθωσιν τινα ἢ ὑπὲρ τῶν δημοκόπων. Ἡ νίκη βεβαίως δὲν εἶναι ὀριστική, ἐλπίζεται ὅμως, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ τὸ νέον κόμμα, τὸ προοδευτικόν, ἀποτελούμενον ἐξ ἐπιλέκτων πολιτῶν Ἰωαννιτῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν, θὰ καταστῇ συμπαγέστερον καὶ θὰ ριζώσῃ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἀγαθοῦ καὶ εὐγενοῦς λαοῦ τῶν Ἰωαννίνων, ἀλλὰ καὶ εὐκόλως ἐξαπατωμένου δυστυχῶς, καὶ θὰ ἐργασθῇ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ ἰδίᾳ καὶ τῆς καθόλου Ἡπειρωτικῆς πατρίδος. Ὅπως δὴποτε πρέπει νὰ ἡμεῖς πλέον ἢ εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ὅπερ κατεκεράυνωσε τοὺς ὀπαδοὺς τῆς μακαρίας ἀχρειοτάτης δημοκρατίας, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ κατ' αὐτὴν ἐπραττον, εἰμὴ διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν μέσων προσεπάθουν νὰ ἐκβιάσωσι θελήσεις καὶ συνειδήσεις. Ἐναπέμειναν δὲ εἰς τὰ κρῖα τοῦ λουτροῦ, ἰδίως ἡ σπεῖρα τῶν γνωστῶν βιβλιοκαπῆλων καὶ παρασίτων τῶν, τῶν ἐκμυζόντων τὸν ἰδρωτὰ τῶν πτωχῶν γονέων τῶν μαθητῶν καὶ πάντες οἱ ἀνικανοὶ καὶ ἀγρόμαστοι κληῖνες, οἱ ἀσυνείδητοι ἐκεκοκλιστὰι τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος χρηματός. Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς λεπτομερείας, ὡς ἄλλως ἐξέθην δι' εὐφραδοῦς πρὸς τοὺς ἐκλογαίους τοῦ λόγου ὁ ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων κ. Δ. Μελλοῦτος, κατὰπλήξας αὐτοὺς διὰ τῶν ἀπακαλύψεων κατὰχρήσεων, τῶν γινομένων ἐν τῷ ἀκατοστόφ τῶν Ἑλλήνων παρακρίβῃ.

Ἐπὶ τέλους ρίψωμεν εἰς κόρακας τὴν ἐν ἀνομήμασι τελευτήσαν καλὴν καὶ λήθην εἰς τὰ ἀκατοστά αὐτῆς καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸ νέον πνεῦμα τῆς πατρίδος, πρὸς τὴν ἀγάπην εἰλικρινῆ τῆς πατρίδος, πρὸς τὴν καὶ εὐθρον ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἄνευ ἰδιοτελείας, ἄνευ ἀτομικῶν βλέψεων, νὰ συγχωρηθῶσι καὶ τὰ ἀκατοστά τῶν ἐκ τοῦ παλαιοῦ κόμματος ἀκατοστῶν, ὑποσχεθέντων δὲ μετάνοιαν καὶ ἀλλαγὴν διαγωγῆς ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀλλὰ δὲν θὰ πικρῶμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων

Ὁδὸς Σατωβριάνδου ἀριθ. 17.

τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐ-  
**Εἰς τὴν ψυχὴν** γεννήθη ἐσχάτως δυσ-  
 θυμία διὰ τὴν μὴ πλήρη  
 ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν  
 Δυνάμεων τὸ καθεστὼς τοῦ παρελθόντος Ὁ-  
 κτωβρίου, νὰ κυβερνᾶται τοῦτέστι ἡ νῆσος ἐν  
 ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, δὲν συναι-  
 νοῦσιν ὅμως αὐταὶ καὶ εἰς τὴν πλήρη ἔνωσιν  
 τῆς Μεγαλονήσου δικαιοδοτοῦμεναι, ὅτι ἡ  
 Τουρκία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐκήρυττε  
 τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις τυγχά-  
 νει ἀνέτοιμος καὶ ὅστις πόλεμος ἤθελε προκα-  
 λήσει εὐρωπαϊκὸν τοιοῦτον. Ἐγράφη δὲ εἰς τὰς  
 εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὴ οὐκ  
 παρασκευασμένη στρατιωτικῶς προηλάσσει τὴν  
 ἑξάψιν καὶ ὑπερηφάνειαν τῶν Τούρκων οἵτινες  
 διὰ τῶν ἀπειλῶν τῶν ἐμπαύσαν τὴν Ἐνω-  
 σιν. Τώρα ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, παθὼν νέαν συμφο-  
 ράν, ἐξύπνησε καὶ θέλει νὰ μάθῃ διατὶ ἀφοῦ,  
 μετὰ τὸν πόλεμον, προσέφερε τόσους φόρους δὲν  
 κατάρθωσαν οἱ κυβερνῶντες νὰ παρασκευάσωσι  
 τὸν τόπον. Ἡμεῖς ἀνέκαθεν ὑπεστηρίζαμεν ὅτι  
 οἱ Ἕλληνες ἐξεγείρονται μόνον ὅπουθεν συμβῶ-  
 σιν ἐθνικὰ ἀτυχήματα καὶ εἴτα ἐπανέρχονται  
 εἰς τὴν νάρκην. Ἐξηγήθησαν ὅτε οἱ βούλγαροι  
 ἤρπασαν τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν καὶ ἀπε-  
 κοιμήθησαν ὡς αἱ μωραὶ τοῦ Εὐαγγελίου μέχρι  
 τοῦ 1897 ὅτι αἰσχρῶς ἔφυγεν ὁ ἑλληνικὸς στρα-  
 τός. Ἐφώναζαν τότε ὅτι δέον νὰ παρασκευα-  
 σθῶμεν ἀμέσως στρατιωτικῶς. Καὶ ἐντούτοις  
 ἀπὸ τοῦ 1907 ἕως τοῦ 1909 διέρρευσαν 2 ἔτη ἐν  
 ἀπολύτῳ ἀσυνειδησίᾳ. Καὶ ἰδοὺ τὸ Κρητικὸν  
 ζήτημα ἄλυτον. Αἱ Δυνάμεις δὲν μᾶς λέγουσιν  
 ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν στρατὸν θὰ περιμένουν  
 προσφορωτέρων ἐποχῆν πρὸς λύσιν διότι θυμώ-  
 νουν οἱ Τούρκοι.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐξύπνησε πάλιν καὶ ὡς  
 ἀκούομεν θὰ ζητήσῃ λόγον ἀπὸ τοὺς κυβερνή-  
 τας του, ὅταν ἡ κρίσιμος στιγμή παρέλθῃ.  
 Ἀμφιβάλλομεν πολὺ ἐὰν θὰ ἐπέλθῃ βελτιώσις  
 τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ μετὰ τὴν  
 νέαν ἐθνικὴν συμφορὰν, διότι δὲν βλέπομεν οὔτε  
 τὸν ἄνδρα ὅστις θὰ ἡγήθῃ τῆς βελτιώσεως καὶ  
 μεταρρυθμίσεως οὔτε πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἑλληνι-  
 κὸς λαὸς θὰ λησμονήσῃ τοὺς κουμπάρους. Θὰ  
 ἐκφέρωμεν καὶ ἡμεῖς ἀργότερα τὴν γνώμην μας.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ Πρεβέζης κατέπλευσε προχθές εἰς Κέρ-  
 κυραν τὸ τουρκικὸν ἀντιτορπιλικὸν «Angora»  
 κατασκευασθὲν ἐσχάτως εἰς τὰ ἰταλικά νεώρια  
 Ansaldo. Ἀνθρακεῦσαν ἀνεχώρησε πρὸς ἐκτέ-  
 λεσιν περιπόλου ἀνὰ τὰς Ἀλβανικὰς καὶ ἡπει-  
 ρωτικὰς ἀκτὰς. Λέγεται ὅτι θὰ σταλῶσιν ἐκ  
 Ποντοηρακλείας καὶ εἰς θέσιν Μοῦρτο ἀπέναντι  
 τῆς Λευκίμης 600 τόνοι γαιανθράκων χάριν  
 τῶν τουρκικῶν πολεμικῶν τῶν περιπολούντων  
 τὰς ἀκτὰς πρὸς παρακώλυσιν δῆθεν ἐπαναστα-  
 τῶν καὶ πολεμοφοδίων ἐξ Ἑλλάδος. — Εἰς τὸ  
 ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πληροφοροῦμεθα,  
 ὅτι κατηρτίσθη Διάταγμα περὶ διανομῆς τῶν  
 πιστώσεων τοῦ δανείου τῶν προσφύγων. Κα-  
 τανέμεται διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦτου τὸ ἀ-  
 ναληφθὲν ποσὸν τοῦ δανείου ἀναλόγως τῶν πα-  
 ρουσιζομένων ἀναγκῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς  
 ἐγκαταστάσεως συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν  
 μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν θὰ  
 παραληφθοῦν ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς 2 1)2  
 ἑκατομ. δραχμῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατὰ τὰ  
 τέλη τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου. — Τὴν παρελ-  
 θούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Κων)πόλεως ὁ  
 Μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.  
 Φώτιος. Εἰς Πειραιᾶ κατῆλθε πρὸς ὑποδοχὴν  
 τοῦ ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, εἰς δὲ τὸ μη-  
 τροπολιτικὸν μέγαρον ἀνέμενεν ὁλόκληρος ἡ  
 Ἱερὰ Σύνοδος. Ὁ Μητροπολίτης προσεφώνησε  
 καταλλήλως. Τὸν πατριάρχην ἐπεσκέψθησαν  
 ἅπαντες οἱ ἐπίσκοποι. Τὴν Τετάρτην βασιλικὰ  
 ὁχήματα παραλαβόντα αὐτὸν ὠδήγησαν εἰς τὰ  
 ἀνάκτορα ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Μ.  
 τοῦ Βασιλέως. — Οἱ Τούρκοι τῆς Θεσσαλίας ἀ-  
 ναχωροῦν λαβόντες πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ  
 τῶν προξένων τῶν. Ἡ ἀναχώρησις γίνεται

κρύφα. Καθ' ἐκάστην ἀναχωρεῖ καὶ μία οἰκο-  
 γένεια. Τὴν π. Δευτέραν ἀνεχώρησαν ὑπὲρ τοὺς  
 ἑκατὸν Ἀθίγγανοι. — Ἀνεγνωρίσθη εἰς τὰς  
 Σέρρας ὁ μουφτὴς Βόλου Γεωργίου βέης κατη-  
 γῶν τὸν Μουτουλμαζικὸν ὄχλον κατὰ τῆς Ἑλ-  
 λάδος. Πρέπει ἡ Κυβέρνησις ἀμέσως νὰ τὸν  
 παύσῃ, διότι ἐξακολουθεῖ νὰ πληρώνεται. — Ἐν  
 Κερκύρᾳ συνεκεντρώθησαν πολλοὶ ἀγάδες καὶ  
 βέηδες ἐξ Ἀργυροκάστρου, Δελφίνου, Αὐλῶνος  
 κτλ. καταδικαζόμενοι ὡς δῆθεν ἀπολυταρχικοὶ  
 πράγματι ὅμως διότι ἀσπάζονται τὰς ἰδέας τοῦ  
 Κεμάλ βεη περὶ ἀναπτύξεως ἐκάστης ἐθνότη-  
 τος ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς γλώσσῃ καὶ περὶ ἀνα-  
 κηρύξεως τῆς Ἀλβανικῆς εἰς αὐτόνομον ἐπαρ-  
 χίαν. Ἡ Ἑλλὰς φιλοστόργως φιλοξενεῖ τοὺς  
 ἀδελφούς Τουρκαλβανούς καὶ θὰ ἡύχето ὅπως  
 ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν τὸ κατὰ τῶν Ἑλ-  
 λήνων μῖσος τὸ ὅποσον μετὰ τὸν ρωσσοτουρ-  
 κὸν κυρίως πόλεμον, ξένκι προπαγάνδῃ ὡς καὶ  
 αὐτὴ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπιτηδεύει ἐνέ-  
 πνευσαν αὐτοὺς διὰ δικάσεων ὅτι ἡ Ἑλλὰς  
 ἐπιθυμεῖ νὰ καταπνίξῃ τὸ τουρκαλβανικὸν στοι-  
 χεῖον καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, πράγματα ἐντε-  
 λῶς ἀνυπόστατα, διότι μόνον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ  
 δύναται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συντρέξῃ τοὺς Ἀλβαν-  
 οὺς πρὸς παραγωγὰς τοῦ πόθου αὐτῶν.  
 Ὅπως δὲ σήμερον καταδικαζόμενοι ἐν Ἑλλάδι  
 μόνον εὐρίσκουσιν ἀσφαλὲς καταφύγιον οὗτω καὶ  
 ὅταν σπουδαῖα γεγονότα διαδραματισθῶσιν ἐν  
 Ἀλβανίᾳ ἐν Ἑλλάδι θὰ εὐρωσὶ συμπαθῇ ἀπή-  
 χησιν. Δέον δὲ οἱ δυνάμεις καὶ σημαίνοντες νὰ  
 ἐργασθῶσι πρὸς συμφιλίωσιν καὶ σύνδεσιν τῶν  
 δύο κυριωτέρων στοιχείων, τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ  
 τοῦ Ἀλβανικοῦ. Δέον δὲ ὡσαύτως οἱ ἀδελφοὶ  
 Ἀλβανοὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἄνευ ἐνισχύσεως ἐξ  
 Ἑλλάδος οὐδὲν καλὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν  
 θὰ κατορθώσωσι — νὰ ἀποβάλλωσι δὲ τὰς ὑπερ-  
 φιάλους ἀξιώσεις καὶ τὰς ἀνοήτους καὶ μωρὰς  
 ἀλαζωνείας, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε ὑπέρτεροι  
 τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Ἀλ-  
 βανοὶ κατοικοῦσι μόνον τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐν  
 ἀριθμῷ μόλις ἐξισουμένῳ πρὸς τὸ διπλάσιον τῶν  
 κατοίκων τῆς Ἡπείρου· πνίγονται δὲ ἐὰν παρα-  
 βληθῶσι πρὸς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς  
 Ἡπείρου Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας συνηνω-  
 μένων. Ἐφ' ὅσον ἐμμένωσιν εἰς τὰς ἐσχωρια-  
 σμένους ἰδέας τῶν οἱ τουρκαλβανοὶ καὶ ἐκυτοὺς  
 ἀδικοῦσι καὶ τὴν πατρίδα τῶν διότι ὅτε μὲν  
 γίνονται ὅργανα τῆς Τουρκίας, ὅπως κατὰ τὸ  
 1878, ὅτε δὲ ἄλλων ξένων.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Γάλλος βουλευτὴς κ. Δενὺ Κοσσὲν ἐπὶ-  
 ρώτησε τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ  
 τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Πισσὼν, ἀ-  
 παντῶν, ἐξέθηκε πρῶτον ἱστορικῶς τὰ τοῦ ζη-  
 τήματος, ἀναγνωρίσας τὴν ἀπόλυτον εὐθύτητα,  
 μεθ' ἧς οἱ Κρήτες ἐπολιτεύθησαν. Ὁμίλησε  
 περὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑποσχέσεων τῶν Δυνά-  
 μεων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐτήρητο ἡ τάξις,  
 ἐξησφαλίζετο ἡ μειονοψηφία τῶν Μουσουλμά-  
 νων κατοίκων αὐτῆς καὶ συνεπληροῦτο ἡ ὁργά-  
 νωσις τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακίας, εἶπε δ' ὅτι  
 ἐκπληρωθέντων πάντων τούτων τῶν ὄρων, αἱ  
 Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ τηρήσωσι τὴν δοθεῖ-  
 σαν ἐπαγγελίαν περὶ ἀνακλήσεως τῶν στρα-  
 τευμάτων τῶν, τὰ ὅποια θ' ἀντικαταστήσωσι  
 φυλακίδες, προορισμὸν ἔχουσαι τὴν φύλαξιν τῆς  
 τουρκικῆς καὶ τῆς ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς τά-  
 ξεως, ἧς διαταρασσόμενός θὰ παροξενῶσιν. Ὁ  
 ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἥδη ἰσχύον ἐπὶ  
 τῆς νήσου καθεστὼς θὰ διατηρηθῇ ἄνευ οὐδε-  
 μιᾶς μεταβολῆς καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ Δυνάμεις  
 ἀπόφασιν ἔχουσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς καταλ-  
 λήλου στιγμῆς, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὰς πρὸς  
 τὴν Τουρκίαν διαπραγματεύσεις περὶ τῆς μελ-  
 λούσης τύχης τῆς νήσου. Ὁ κ. Κοσσὲν λαβὼν  
 καὶ αὐτὸς τὸν λόγον συνηγόρησεν ἐνθέρμως ὑπὲρ  
 τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης.

— Εἰς τὸ ἄρτι συστηθὲν Βουλγαρικὸν Κο-  
 μιτάτον τῆς Βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας ὠμίλησε  
 διὰ μακρῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας Νάτσε-  
 βιτς, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶνε κεκηρυγμένος ὑπὲρ

τῆς Τουρκοβουλγαρικῆς προσεγγίσεως. Ὁ Νά-  
 τσεβιτς συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς συνεννόησεως  
 μετὰ τῆς Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, ὅ-  
 πως ἀποτελεσθῇ Βαλκανικὴ ὁμοσπονδία πρὸς  
 κοινὴν ἀμυννὴν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ  
 πάσης ξένης ἐπιδρομῆς καὶ ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν  
 Κρατῶν τούτων οἰκονομικῶς.

— Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας πρὸς τὰ  
 Γερμανικὰ, ἐφημερίδας τὰ αὐτοὶ κυβερνητικὰ  
 φύλλα συνιστοῦσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως  
 διαβεβαιώσῃ τὴν Τουρκίαν περὶ τῶν φιλικῶν  
 αἰσθημάτων τῆς Βουλγαρίας, ὅπως ἡ Πύλη δυ-  
 νηθῇ νὰ διεξαγάγῃ τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἐναν-  
 τὶν τῶν βλεψέων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς  
 Ἑλλάδος.

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ πρὸ πολλοῦ  
 ὑφισταμένη δικαστικὴ διαφορὰ μετὰ τῆς περιουσίας  
 τοῦ ἀποθανόντος εὐεργέτου τῆς Κοινότητος Βησάννης  
 ἀιμνήστου Ν. Βράγγαλη καὶ Π. Μπαλακᾶκη ἐλύθη  
 συμβιβαστικῶς κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τελείως  
 τὴν δωρεάν. Εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τὴν ἐρίτιμον  
 χάραν κ. Ἀλεξάνδρου. ἥτις πιστὴ ἐκτελεστὴς τῆς θε-  
 λήσεως τοῦ μακαρίτου συζύγου τῆς συνέτεινε πολὺ  
 εἰς τὴν ἄνω λύσιν, περιβαλοῦσα δι' ἀπολύτου ἐπι-  
 στοσύνης τοὺς ἐνταῦθα πληρεξούσιους τῆς Κοινότητος  
 κ. κ. Γ. Γιαννῆν Α. Κόντη καὶ Ἰωάν. Β. Δήλιαν,  
 ἐργασθέντας ἀκόπως καὶ μετὰ πατριωτικοῦ ζήλου ὑπὲρ  
 τῆς αἰτίας λύσεως.

— Ἀφίκετο ἐκ Βησάννης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ  
 Πόρτ-Σαῖδ, οἱ κ. κ. Ν. Τσούλος καὶ Α. Μακρινάκης  
 διὰ Κων)πολιν οἱ κ. κ. Ι. Παπαλήτς καὶ Ν. Στέφος.  
 Ἀνεχώρησαν διὰ Βησάννην ἐκ Κων)πόλεως οἱ κ. κ.  
 Ι. Καρυστοπούλου καὶ Ἐμ. Βοσινάκης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ Ἀριστ. Β. Πρά-  
 τσικας καὶ ὁ κ. Γρ. Δρόσος.

— Ἀφίκετο ἐκ Σκοπείων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς  
 Ἄνω Ρεβένια ὁ κ. Κων. Μαρμαλιάγκας, ἐξ Ἀλε-  
 ξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρσπλανά ὁ κ. Βασ.  
 Μιλιῆς πρῶην χωροφύλαξ.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς  
 Ρουσίαν τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Θωμ. Α. Μακρῆς, εἰς  
 Καζιόους ὁ κ. Ν. Κουτσούκης καὶ εἰς Λαχανόκαστρο  
 ὁ κ. Θεοδ. Ζιάνης.

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ζ. Δ. Ὁρτάκιοι. — Σᾶς στέλλομεν τὸ φύλλον  
 ἀπλῶς πρὸς εὐχαρίστησίν σας· συνδρομὴν θὰ μᾶς στεί-  
 λητε ἐὰν θὰ τὸ λάβητε πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, διότι  
 τώρα ἔχομεν τὰς διακοπὰς. — Π. Π. Τοῦρνο-Σεβε-  
 ρίου. — Δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἡ ἱστορία τῆς Ἡπεί-  
 ρου. Τῆς δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Π. ἐκδιδομένης ἐξεδόθη ἐν μὲν  
 νον φυλλάδιον ἕως τώρα· ὅταν θὰ ἐκδοθῶσι καὶ τὰ  
 ἄλλα θὰ φροντίσωμεν. — [Ζ. Ἰδομᾶλ. — Ἐγεί-  
 καλῶς. — Σπ. Π. Νέαν Ὑόρκην. — Ἐυστήσαμεν εἰς  
 εἰς τὸν κ. Π. νὰ σᾶς στείλῃ. — Νίκο εὐχαριστοῦμεν  
 θερμῶς διὰ τὴν ἀπὸ 12 τρ. ὑμετέραν. — Σκενδέρ-  
 οῦ. — Σᾶς ἐγράφαμεν τὰ δέοντα. Πιστεύομεν νὰ  
 ἐπνευσεν αὐρὰ διαφορετικὴ εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐκτός  
 ἐὰν ἡ ἐν Π. τοιαύτη εἶνε προτιμωτέρα. — Δ. Χ. Ἰω-  
 ἀννίνα. — Λαμβάνεις ταχυδρομικῶς. Ἀμ, εὐλογη-  
 μένε, ἀφοῦ ἐγραψες καὶ ἐγραψες δὲν προσέθετες καὶ  
 χαμικλὴν πληροφορίαν ἢ φοβήθηκες τοὺς καλλικαν-  
 τζάρους. — Π. Γ. Κάϊρον. — Θέλεις ξύλο. Ἀπὸ σπεί-  
 ρα δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ σπεί, οὔτε ἀπὸ συμβου-  
 λας. Ἀντὶ νὰ χάνετε τὸν κόπον σας νὰ γράφετε τόσα  
 πατριωτικά (!) καὶ νὰ οἰδέσθε διὰ τὴν τύχην τῆς  
 αὐτοῦ πατρίδος (φάνει, μὴ συγκινεῖσαι τζάνου),  
 θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐστέλλατε τὴν συνδρομὴν σας  
 τοῦλάχιστον. Συμβουλὰς δίδομεν, δὲν ἀγοράζομεν  
 παρὰ ἀπὸ ἀνωτέρους μας. — Χαδάνη. — Μίαν κάρταν  
 μόνον ἔλαβον ἀπὸ Κ. ἔκτοτε τίποτε. Ἀναμένομεν  
 ἐπιστολὴν σου. Γράψ' καὶ εἰς τὸν γνωστὸν ἱατρὸν  
 εὐαριστοῦμεν. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι συνδρο-  
 μηταὶ τοῦ Κάϊρου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, θὰ εὐα-  
 ρεστηθῶσι νὰ ἐμβάσωσι μόνον, ἄνευ ἄλλων παρακλή-  
 σεων τὴν συνδρομὴν τῶν. Κακομαθημένοι ὡς βλέπετε  
 οἱ πλείστοι τῶν Ἡπειρωτῶν νὰ μὴ πληρώνωσιν οὔτε  
 ὅταν πρόκειται περὶ πατριωτικῶν ἔργων· ἀδιὰφοροι  
 εἰς ὅλα καὶ ἀσυνείδητοι· δὲν λέγομεν μόνον διὰ τὴν  
 συνδρομὴν τοῦ φύλλου ἀλλὰ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα. —  
 Π. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. — Κεῖτον εὐδωμον σιγῶν  
 πάνευαρέστως ἐδέχθημεν, ἐκπληγνέτες ὅτι εὐρήθῃ ὁ  
 θόδοξος χριστιανὸς νὰ ἐνθυμηθῇ καὶ ἡμᾶς. — Β. Γ.  
 Νέαν Ὑόρκην. — Τετραδράχμα δὲν ὑπάρχει καὶ  
 λαμβάνετε μονόδραγμα.

ἈΓΓΛΟΣ διδάσκων ἄριστα τὴν ἀγγλικὴν, εὐ-  
 μεθόδως καὶ εἰς μικρὸν χρονικὸν  
 διάστημα ζητεῖ μαθητά. Τὸν συνιστοῦμεν  
 θερμῶς εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Τύποις Π. Α. Πετράκου